

Publicerad 2012-01-11 01:31 av Cahaya

Du fick aldrig veta hur jag lärde mig överleva...

Mitt i sorgen
Välsignar jag kylan
Vreden och förnärmelsens
Bittra smak
Håller gråten
På avstånd

Men ilskan handlar
Inte om dig

Mitt förrut
Så vackra jag
Har krupit ihop
Under fullmånens
Nakna ljussken

Du har svikit
Mina blottade sår
Och strött salt
Under vilseledda
Smekningar

Du...

Min livslånga
Förmåga att
Stänga av
Allt som känns

Får mig att gå framåt
Och inte blicka bak
Och om du
Låter mig vara ifred

Så kommer du snart
Bara existera
Som en blind fläck
Ett förlorat minne

Eller ett tappat ord

Jag är en överlevare

Och du fick aldrig veta

Varför

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cahaya med Poeter.se id #38370 innehar upphovsrätten